



Eid regler

All lovprisning tillhör Allah ensam, och må frid och välsignelser vara över den som det inte finns någon profet efter, och över hans familj och alla hans följeslagare. Därefter:

Inledning

Muslimerna har endast tre högtider, och ingen fjärde:

Den första: Veckohögtiden, vilket är fredagen. Profeten ﷺ kallade den en högtid. Ibn Khuzaymah återger i sin *Sahih* (kapitlet: Beviset för att fredagen är en högtid och att förbudet mot att fasta den beror på att den är en högtid) hadithen från Abu Hurayrah må Allah vara nöjd med honom som sade: Jag hörde Allahs Sändebud ﷺ säga: **"Fredagen är en högtidsdag; gör därför inte er högtidsdag till en fastedag, såvida ni inte fastar dagen före eller efter den."**

Den andra: Eid al-Fitr efter fastan i Ramadan. Den är kopplad till att fullborda fastan i Ramadan, i vilken finns Laylat al-Qadr som är bättre än tusen månader. Det är belöningsdagen för den som fastade Ramadan och bevarade sin fasta, stod i bön och gjorde det väl, och var uppriktig i sina handlingar för Allah. Den är en enda dag — den första dagen i månaden Shawwal.

Den tredje: Eid al-Adha; den avslutar tio dagar som är de bästa dagarna, och handlingar i dem är bättre än handlingar i andra dagar — till och med bättre än jihad på Allahs väg, vilket är en av de bästa handlingarna. Som i hadithen från Ibn Abbas må Allah vara nöjd med honom att profeten ﷺ sade: **"Det finns inga dagar då goda handlingar är mer älskade av Allah än dessa tio dagar."** De sade: "Inte ens jihad?" Han sade: **"Inte ens strävan för Allahs skull — förutom en man som går ut med sig själv och sin egendom och inte återvänder med något av det."**

Denna högtid är den tionde dagen av Dhul-Hijjah. Före den är Arafah-dagen, som också räknas till denna högtid. Efter den kommer de tre dagarna av Tashriq, som också är högtid. Så dagarna för denna högtid blir fem. Som i hadithen från Uqbah ibn Amir må Allah vara nöjd med honom att Allahs Sändebud ﷺ sade: **"Arafah-dagen, offerdagen och Tashriq-dagarna är våra högtider — vi muslimer — och det är dagar av att äta och dricka."**

Denna högtid är större än Eid al-Fitr. Ibn Rajab Må Allah förbarma sig över honom sade: **"Det är den större och bättre av de två högtiderna, och den är kopplad till fullbordandet av hajj."**

Och Shaykh al-Islam sade, efter att ha nämnt Allahs ord: {Idag har Jag fullkomnat er religion åt er, fullbordat Min nåd över er och valt islam som er religion.} Han sade: **"Därför uppenbarades denna vers på den största högtiden för den rena monoteistiska gemenskapen; för det finns ingen högtid som i sin typ är större än den som förenar både plats och tid — och det är Eid al-Adha — och ingen dag i denna typ är större än den dag då Profeten ﷺ höll den inför alla muslimer."**

Regler som rör högtiden

Första: Domen om Eid-bönen

Lärda har olika åsikter, och de har tre ståndpunkter:

A — Att den är en individuell plikt (*fard 'ayn*). Detta är hanafiternas åsikt.
B — Att den är en starkt betoning sunnah (*sunnah mu'akkadah*). Detta är Malik och de flesta av Shafi'is följeslagares åsikt.
C — Att den är en kollektiv plikt (*fard kifayah*), och om folket i en stad gemensamt överger den ska de bekämpas. Detta är hanbaliternas åsikt och även vissa shafi'iter.

Det starkaste och mest framträdande är att den är **obligatorisk**, och detta valdes av Ibn al-Qayyim, al-Shawkani, Ibn Sa'di och Ibn Uthaymin. Må Allah förbarma sig över honom, på grund av bevisen:

1. **Allah befalldes den: {Så be till din Herre och offra.}** Befallning innebär plikt. Profeten ﷺ befalldes även kvinnorna att gå ut till den.
2. **Profeten ﷺ utförde den alltid och övergav den aldrig.**
3. **Den är ett av religionens tydliga kännetecken, och sådana är obligatoriska — som adhan.**

Andra: Domen om frivillig bön före och efter Eid-bönen

Al-Hafidh Ibn Hajar Må Allah förbarma sig över honom sade:

”Sammanfattningen är att Eid-bönen inte har någon fastställd sunnah före eller efter den, i motsats till dem som jämför den med fredagsbönen. Men frivillig bön i allmänhet är inte förbjuden, förutom i tider då frivillig bön är ogillad.” Bevisen:

1. Ibn Abbas må Allah vara nöjd med honom sade: **”Profeten ﷺ gick ut på Eid al-Fitr och bad två rak'ah — han bad varken före eller efter dem.”**
2. Abu Sa'id al-Khudri må Allah vara nöjd med honom sade: **”Profeten ﷺ brukade inte be något före Eid-bönen; när han återvände hem bad han två rak'ah.”**

Tredje: Platsen för Eid-bönen

Imam al-Shafi'i menade att Profeten ﷺ gick ut till öppen plats eftersom moskén inte rymde alla. Beviset är att Mekkas folk ber i Masjid al-Haram.

Detta är dock svagare. Ibn Qudamah sade: **”Profeten ﷺ brukade gå ut till musallan och lämna sin moské, och så gjorde även kaliferna efter honom. Profeten ﷺ skulle inte lämna det bättre och välja det mindre fullkomliga.”** Och han nämnde att detta är muslimernas konsensus.

Mekkas undantag beror på att staden är bergig och öppen mark är långt bort.

Fjärde: Tiden för Eid-bönen

Från att solen stigit en spjutlängd tills zenit.

Ibn Battal sade: **"Lärda är överens om att Eid-bönen inte utförs före soluppgången eller vid soluppgången, utan när frivillig bön blir tillåten."**

Ibn al-Qayyim sade: **"Profeten ﷺ brukade senarelägga Eid al-Fitr och tidigarelägga Eid al-Adha."** Ibn Omar brukade inte gå ut förrän solen hade gått upp.

Ibn Qudamah förklarade: – Fitr har zakat al-fitr som ska ges före bönen. – Adha har slakten som ska ske efter bönen.

Femte: Ingen adhan för Eid-bönen

1. Ibn Abbas och Jabir må Allah vara nöjd med honom ﷺ sade: **"Det gavs ingen adhan på Eid al-Fitr eller Eid al-Adha."**
2. Jabir ibn Samurah må Allah vara nöjd med honom sade: **"Jag bad Eid-böner med Profeten ﷺ mer än en gång — utan adhan och utan iqamah."**

Imam Malik sade: **"Detta är sunnah, och det råder ingen oenighet hos oss."** Ibn Qudamah återgav konsensus.

Profeten ﷺ brukade helt enkelt börja bönen när han nådde musallan.

Sjätte: Bönen före predikan

Ibn Qudamah återgav konsensus. Ibn al-Mundhir sade: **"Det är fastställt att Profeten ﷺ började med bönen före predikan, och så gjorde de rättleda kaliferna."**

Sjunde: Takbir i Eid-bönen

Shaykh al-Islam sade: **"Umman är överens om att Eid-bönen har extra takbir."**

Reglerna:

1. **Antalet takbir:** – Sju i första rak'ah (utöver öppningstakbir), – Fem i

andra (utöver stående-takbir). Detta är de sju juristernas åsikt.

Hadith: **"Profeten ﷺ gjorde tolv takbir — sju i första, fem i andra."**

2. Den bedjande följer imamen.
3. Man höjer händerna vid varje takbir — enligt hadith från Wail ibn Hujr.
4. Dhikr mellan takbirerna: Ibn Masud sade: **"Han prisar Allah, lovar Honom och ber för Profeten ﷺ."**
5. Extra takbir är sunnah, inte obligatoriskt.
6. Om man missar några takbir följer man imamen och det man missat faller bort.

Åttonde: Recitation i Eid-bönen

Profeten ﷺ brukade läsa:

1. **(Qaf)** i första och **(al-Qamar)** i andra — enligt Abu Waqid al-Laythi.
2. Eller **(al-A'la)** i första och **(al-Ghashiyah)** i andra — enligt al-Nu'man ibn Bashir.

Nionde: Att ta igen Eid-bönen

1. Om de inte får veta om Eid förrän efter solens zenit, ber de nästa dag — enligt hadithen om ansarimännen som fastade av misstag.
2. Om man kommer in när imamen sitter i tashahhud, sitter man med honom och ber sedan två rak'ah med takbir.
3. Om man missar Eid-bönen helt, tar man inte igen den. Detta är åsikten hos Abu Hanifa, Malik, al-Muzani och Dawud, och valdes av Ibn Uthaymin.

Tionde: Om fredag och Eid sammanfaller

1. Hadith från Zayd ibn Arqam: **"Profeten ﷺ bad Eid och gav sedan tillåtelse att inte be fredagsbönen."**
2. Hadith från Abu Hurayrah: **"Två högtider har sammanfallit; den som vill räcker det med Eid-bönen."**
3. Ataa berättade att Ibn al-Zubayr bad Eid på morgonen och sedan inte kom ut för fredagsbönen. Ibn Abbas sade: **"Han följde sunnah."**

Det korrekta: – Den som ber Eid behöver inte be fredagsbönen. – Men vissa lärda säger att man ändå ska be dhuhr. – Ibn al-Zubayrs handling tyder på att det inte behövs.

Elfte: Regler för Eid-predikan

1. **Domen om att närvara:** Sunnah — enligt hadithen: **”Vi håller predikan; den som vill sitta får sitta, och den som vill gå får gå.”**
2. **En predikan eller två?** De flesta jurister säger två, med sittande mellan. Hadithen som nämns är dock svag.

Det som framstår som korrekt är **en predikan**, enligt Jabirs hadith: **”Profeten ﷺ bad, sedan höll han predikan.”** Och han gick sedan till kvinnorna för att påminna dem — vilket inte räknas som en andra predikan.

Shaykh Ibn Uthaymin sade: **”Den som studerar de autentiska haditherna ser att Profeten ﷺ endast höll en predikan.”**

③ Takbir i predikan – två frågor

A – Att inleda predikan med takbir

Den första med nio takbir och den andra med sju; baserat på vad Ubaydullah ibn Abdullah ibn Utbah berättade: **”Sunnah är att göra takbir på minbaren på Eid-dagen; han börjar sin första predikan med nio takbir innan han predikar, och börjar den andra med sju.”**

Ubaydullah är en tabi'i, och detta är hans eget ijtihad. Må Allah förbarma sig över honom تعالى. Men sunnah är att inleda predikan med lovprisning av Allah.

Shaykh al-Islam sade: **”Ingen har återgett från Profeten ﷺ att han inledde någon predikan utan lovprisning — inte Eid-predikan, inte regnbönens predikan, och inte någon annan.”**

Ibn al-Qayyim sade: **”Han brukade inleda alla sina predikningar med 'alhamdulillah, och det finns inte en enda autentisk hadith som visar att han inledde Eid-predikningarna med takbir.”**

Han sade också: **”Vad gäller de flesta juristernas ord att man inleder regnbönens predikan med istighfar och Eid-predikan med takbir, så finns det ingen sunnah från Profeten ﷺ som stödjer detta. Hans sunnah motsäger det, eftersom han inledde alla predikningar med 'alhamdulillah.”**

B – Takbir mitt i predikan

Det finns en hadith från Abdurrahman ibn Sa'd ibn Ammar ibn Sa'd al-Mu'adhdhin: Han berättade från sin far, från sin farfar: **"Profeten ﷺ brukade göra takbir mitt i predikan, och han brukade göra mycket takbir i Eid-predikan."** Denna hadith är svag.

De som säger att takbir-tiden sträcker sig till efter Eid-predikan har en grund för att göra takbir i dess mitt. Och den som betraktar det som en del av det lovvärda dhikr i predikan har också en god grund. Problemet är dock att särskilja Eid-predikan med detta utan att göra det i andra predikningar.

Kanske stödjer de sig på al-Zuhris ord: **"Folk brukade göra takbir på Eid från det att de gick ut från sina hem tills de kom till musallan, tills imamen kom ut. När han kom ut blev de tysta, och när han gjorde takbir gjorde de takbir."** Men detta gäller bönen och visar inte att man gör takbir i predikan.

4 – Predikans ämne

I hadithen från Abu Sa'id må Allah vara nöjd med honom står: **"Profeten ﷺ brukade gå ut till musallan på Eid al-Fitr och Eid al-Adha. Det första han började med var bönen. Sedan vände han sig mot folket medan de satt i rader, och han förmanade dem, gav dem råd och befallde dem. Om han ville sända ut en armé gjorde han det, eller om han ville befalla något, befallde han det. Sedan gick han därifrån."**

En grupp jurister ansåg det lämpligt att predikan på Eid al-Fitr handlar om zakat al-fitr, dess belöning, mängd, sort och vem den är obligatorisk för. Och att predikan på Eid al-Adha handlar om offret och dess regler.

Att nämna offret på Eid al-Adha är bra. Men att nämna zakat al-fitr på Eid al-Fitr är inte till nytta, eftersom dess tid har gått ut vid bönen. Hadithen specificerar inte något ämne, utan han förmanar dem med det som passar situationen och leder till gott.

5 – Förmaning till kvinnorna

Sunnah är att särskilt förmana kvinnorna, baserat på hadithen från Jabir må Allah vara nöjd med honom: **”När han var klar gick han ner och kom till kvinnorna och påminde dem, medan han stödde sig på Bilal.”**

Tolfte: Sunnor och rekommenderade handlingar på Eid

Första: Takbir på Eid

Det är rekommenderat för människor att göra takbir under båda Eid-nätterna — i moskéer, hem och vägar, oavsett om de är resande eller bofasta — enligt versen: **{...och för att ni ska upphöja Allah för att Han väglett er.}**

De gör takbir på vägen till Eid-bönen och höjer sina röster. Det finns mycket överleverat om detta från sahaba och tabi'in.

Kvinnor gör också takbir, men med låg röst, enligt hadithen från Umm Atiyya: **”...tills vi tog med de menstruerande kvinnorna, som stod bakom folket, och de gjorde takbir med deras takbir och bad med deras dua...”**

Andra: Ghusl och utsmyckning

Al-Bukhari sade: **”Kapitel om Eid och att smycka sig på den.”** Sedan återgav han hadithen från Ibn Omar må Allah vara nöjd med honom: **”Omar tog en mantel av siden som såldes på marknaden, tog den och kom till Profeten ﷺ och sade: ’O Allahs Sändebud, köp denna och smycka dig med den på Eid och när delegationer kommer.’”**

Ibn Qudamah sade: **”Detta visar att utsmyckning vid dessa tillfällen var välkänt.”** Ibn Omar brukade bära sina bästa kläder på Eid. Imam Malik sade: **”Jag hörde de lärda rekommendera parfym och utsmyckning på varje Eid.”**

Ibn Omar brukade göra ghusl på Eid al-Fitr innan han gick till musallan.

Utsmyckning gäller kläder och utseende: klippa naglar, trimma mustasch,

bära sina bästa kläder — och detta varierar mellan folk och länder.

Tredje: Att äta före Eid

A – Anas ibn Malik må Allah vara nöjd med honom sade:

”Profeten ﷺ brukade inte gå ut på Eid al-Fitr förrän han ätit några dadlar.”
I en annan version: ”...och han åt dem i udda antal.”

B – I en annan version sade Anas:

”Profeten ﷺ gick inte ut på Eid al-Fitr förrän han ätit tre, fem eller sju dadlar.” Al-Hafidh sade: ”Detta visar att han alltid gjorde så.”

C – Buraidah må Allah vara nöjd med honom sade:

”Profeten ﷺ brukade inte gå ut på Eid al-Fitr förrän han ätit, och han åt inte på Eid al-Adha förrän han slaktat.”

Detta visar att han alltid åt före bönen på Eid al-Fitr, och fördröjde ätandet på Eid al-Adha tills han slaktat, för att äta av sin offergåva.

Imam Ahmad sade: ”Om han inte har något att slakta gör det inget om han äter.”

Ibn al-Munir sade: ”Hans ätande på båda Eid-dagarna skedde vid den tid då deras respektive välgörenhet ska ges: – Zakat al-fitr före man går till musallan. – Offergåvan efter slakten.”

Al-Hafidh nämnde två visdomar med att äta tidigt på Eid al-Fitr:

1. Så att man inte tror att fastan fortsätter till Eid-bönen.
2. Att skynda sig att lyda Allahs befallning om att bryta fastan.

Vissa lärda säger att om man äter dadlarna efter fajr men före Eid-bönen uppnås syftet.

Fjärde: Att gå tidigt till Eid-bönen

Allah säger: {Tävla i goda gärningar.} Eid är en av de största goda gärningarna.

Texter visar dygden i att gå tidigt till gemensamma böner, sitta nära imamen och söka första raden — och Eid omfattas av detta.

Al-Bukhari sade: *"Kapitel om att gå tidigt till Eid."* Sedan återgav han hadithen från al-Bara' må Allah vara nöjd med honom: **"Profeten ﷺ höll predikan för oss på offerdagen och sade: 'Det första vi börjar med denna dag är att be...'"**

Al-Hafidh sade: **"Detta visar att man inte bör syssla med något annat på Eid-dagen än att förbereda sig för bönen och gå till den."**

Femte: Kvinnor och barn går ut

A – Kvinnor

Hadith från Umm Atiyya må Allah vara nöjd med honom: **"Profeten ﷺ befalde oss att ta ut dem på Eid al-Fitr och Eid al-Adha — de unga flickorna och de som sitter i sina rum. De menstruerande skulle hålla sig borta från böneplatsen men bevittna det goda och muslimernas dua."**

De måste vara täckta, inte använda parfym eller utsmyckning som orsakar fitna.

De som förbjöd kvinnor att gå ut i senare tider på grund av korrupcion hade fel. Att förbjuda endast de som inte följer hijab är korrekt, men inte att förbjuda alla.

Shaykh al-Islam sade: **"Det kan till och med sägas att det är obligatoriskt för kvinnor."**

B – Barn

Al-Bukhari nämnde detta och återgav hadithen från Ibn Abbas må Allah vara nöjd med honom: **"Jag gick ut med Profeten ﷺ på Eid al-Fitr eller Eid al-Adha. Han bad och predikade..."**

I en annan version: **"Om det inte vore för min unga ålder skulle jag inte ha bevittnat det."**

Ibn Battal sade att barn bör kunna kontrollera sig och förstå bönen. Al-Hafidh sade: **"Att ta ut barnen är för välsignelse och för att visa islams symboler genom deras antal — därför inkluderades även menstruerande"**

kvinnor.”

Sjätte: Att gå till musallan till fots

Tre hadither finns om att gå till Eid till fots, men alla är svaga. Men från Ali må Allah vara nöjd med honom finns: **”Det är sunnah att gå till Eid till fots.”**

at-Tirmidhi sade: **”De flesta lärda rekommenderar att man går till Eid till fots och att man äter något innan man går ut.”**

Det finns två autentiska mursal-hadither från Ibn al-Musayyib och al-Zuhri om detta.

Imam Malik sade: **”Vi går till fots om det är nära; om det är långt är det inget fel att rida.”**

Imam Ahmad sade: **”Det är rekommenderat att gå till Eid och fredag till fots.”**

Ibn al-Mundhir sade: **”Att gå är bättre och mer ödmjukt, men det är inget fel att rida.”**

Sjunde: Eid-hälsningar

A – Jubayr ibn Nufayr sade:

”Sahaba brukade, när de möttes på Eid-dagen, säga till varandra: ‘Taqabbal Allah minna wa minka.’”

B – Muhammad ibn Ziyad sade:

”Jag var med Abu Umamah och andra sahaba, och när de återvände sade de till varandra: ‘Taqabbal Allah minna wa minka.’”

Formuleringen kan följa landets sed så länge den inte är förbjuden eller liknar de icke-muslimska högtidernas uttryck.

Åttonde: Att ta olika vägar

Jabir må Allah vara nöjd med honom sade: **”Profeten ﷺ brukade, när det var Eid, ta en annan väg tillbaka än den han kom med.”**

Al-Hafidh nämnde över tjugo visdomar, bland dem:

1. Att visa islams symboler.
2. Att båda vägarna ska vittna för honom.
3. Att sprida Allahs dhikr.
4. Att reta hycklare eller judar.
5. Att hälsa på folk på båda vägarna.
6. Att undervisa dem.
7. Att ge välgörenhet.
8. Att besöka släktingar.

Ibn al-Qayyim sade: **"Det bästa är att säga att det är för alla dessa visdomar och andra som hans handling inte är fri från."**

Nionde: Glädje på Eid

A – Aisha må Allah vara nöjd med honom! berättade:

"Profeten ﷺ kom in till mig och två flickor sjöng sånger från Bu'ath. Han lade sig på sängen och vände sitt ansikte. Abu Bakr kom in och sade: 'Satans flöjt hos Profeten ﷺ?!' Profeten ﷺ sade: 'Låt dem vara.' När han inte såg dem gav jag dem en vink och de gick." I en annan version: "...och de sjöng med en trumma."

Al-Hafidh sade: **"Detta visar att det är tillåtet att göra det lättare för familjen på Eid genom det som ger glädje och avkoppling från ansträngningarna i dyrkan. Att visa glädje på Eid är en av religionens symboler."**

Se Allahs generositet: Muslimer gläds på Eid och belönas för denna glädje — eftersom den är en religiös symbol.

Men denna glädje måste vara inom det tillåtna. Att fylla Eid med förbjudna handlingar och sånger är inte tillåten glädje utan från shaytan. I den andra versionen står: **"...och de sjöng med en trumma."** Så man begränsar sig till detta; allt utöver det är förbjudet enligt andra texter.

B – Att människor samlas för att äta på Eid är sunnah, eftersom det visar denna stora symbol.

Shaykh al-Islam sade: **"Att samla människor för mat på Eid och Tashriq-dagarna är sunnah och en av islams symboler som Profeten ﷺ"**

fastställde.”